

Przedpłata:
(za egzempla-
rze nieobow-
wiązkowe)
kwartal. 600
Miesięcz. 200

ORĘDOWNIK POWIATOWY

wychodzi co soboty

Cena ogłoszeń
za wiersz nun-
parelowy lub
jego miejsce -
mkp. — 40,—
wiersz reklamowy
mkp. — 50,—

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — KROTOSZYN, ULICA PIASTOWSKA L. 24. TELEFON L. 149.

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE. — TELEFON 69.

Dział urzędowy.

Ostrożnie przy maszynach rolniczych.

Przypominam rozporządzenie pre-
zesa rejencji z dnia 1 sierpnia 1918 r.
dot. maszyn rolnych, które poniżej w
brzmieniu polskim podaję:

§ 1.

Każda maszyna rolnicza, o ile nie wykonywa roboty podczas jazdy, może być w ruch puszczona dopiero wtedy, skoro wszystkie jej kole, wałki i wrzeciona, położone niżej niż dwa metry od ziemi, zostały zamknięte lub zakryte w ten sposób, że podczas ruchu ani nikt z obsługi ani ze innych osób zachowując się z zwykłą ostrożnością, przez będące w biegu maszyny nie pochwycenym być może.

§ 2.

Z maszyn o zapędzie ręcznym podlegają temu rozporządzeniu na razie tylko młockarnie i siewczarnie. Przepisy § 1 nie odnoszą się jednak do kół zapędowych siewczarni ręcznych.

§ 3.

Przepis § 1 odnosi się także do kół manewrowych jak również do wszystkich transmisji i złożeń, za pomocą których manerze lub inne urządzenia zapędowe łączone bywają z maszyną rolniczą.

§ 4.

Jeżeli przy młockarniach nokoło otworu do wkładania zboża znajdują się na kształt stołu poziomo wniesione deski, na których poruszać się mają ludzie dla spuszczenia snopków, w takim razie nie tylko sam otwór dla wpuszczenia, lecz również wniesiony stół z desek otoczony być musi ścianą z desek mocną i wysoką na 25 centymetrów.

Po tej stronie gdzie jest miejsce dla osoby snopki wpuszczającej, nie potrzeba powyższego urządzenia, jeśli stanowisko tej osoby mieści się w pudle z desek, wgłębionem na conajmniej 25 centymetrów.

§ 5.

Dopóki siła zapędowa jest w ruchu, żadnych czynności przy poszczególnych częściach maszyny (np. smarowania, reparacje, dotykanie) podejmować nie wolno.

§ 6.

Maszyn będących w biegu nigdy nie wolno pozostawić bez doświadczonego i zaufanego dozorczy. Jednak przy maszynach gdzie nie więcej jak trzech robotników jest czynnych, może doz. r wykonywany być przez jednego z nich, byleby on do tego był zdolny.

§ 7.

W czasie zatrudnienia przy maszynach mogą robotnicy nosić ubrania szczerlnie do ciała przylegające, np. mężczyźni surduły, kobiety suknie niedługie tylko podwiązane. Naczej ubrani robotnicy nie powinni być dopuszczani przez osobę nadzorującą.

§ 8.

Nie wolno przy maszynach rolniczych i ich motorach zatrudniać dzieci niżej czternastu lat. Osoba nadzór sprawująca (§ 6) nie powinna pozwalać dzieciom takim wchodzić do ubikacji, gdzie się tego rodzaju maszyny w biegu znajdują.

§ 9.

Rozporządzenie policyjne o pilnowaniu kotłów parowych z dnia 28-go stycznia 1880 (Dz. Urzęd. Rej. str. 46) rozciąga się odpowiednio również i na lokomobile poruszające maszyny rolnicze.

§ 10.

Wykroczenie przeciw powyższemu rozporządzeniu policyjnemu karane będzie grzywną do 300 mk. a w razie niemożliwości płacenia odpowiednim aresztem.

Stanowczo doradza się jaknajdokładniejsze przestrzeganie przepisów powyższych. Niezastosowanie się do nich podległoby za sobą nietylko kary w § 10 zagrożone, lecz również jeśli brak przepisanych środków ostrożności spowodował śmiertelność lub śmierć ludzką, sprawdziłoby to za sobą karę za lekkomyślne okaleczenie lub pozbawienie życia, która może podwyższoną być, aż do 3 lat więzienia. Na mocy § 117 Ustawy Rzeszy z dnia 5 maja 1896 r. może ona jednak również uzasadnić pretensje o płaceniu odškodowania za wypadek okaleczonemu względnie pozostałym po nim. 229

Krotoszyn, dnia 13 listopada 1922 r.

Starosta.

Formalności przy odsyłaniu chorych do Zakładów Krajowych.

Zdarzają się wypadki, że niektóre Komisarjaty Obwodowe, Kasy Chorych, Przewodniczący Obszarów Dworskich, Sotysy i t. d. przysyłają nam chorych do Zakładów, celem ich przyjęcia, bez przepisowych papierów, (brak świadectwa konweju (Geleit-schein), które winno zawierać dokładny opis chorego, lub nie jest ono należycie wypełnione. Świadectwa lekarskie bywają często bez pieczęci lekarskiej wzd. bez opłaty stempelowej.)

Według regulaminu nie wolno zakładowi psychiatrycznym przyjmować chorych bez zezwolenia Starostwa Krajowego i bez przepisowych papierów wzgl. nie dostatecznie wypełnionych.

Wymienieni, którym odmówi się przyjęcie chorego ze względu na brak odpowiednich papierów, narażają się na nie potrzebne koszty.

Przypomina się, że wszelkie wnioski o umieszczenie chorego w zakładzie, należy wpiérw skierować do Starosty Powiatowego celem ich wysłania do Starosty Krajowego i to z dołączeniem świadectwa lekarskiego, wystawionego przez lekarza powiatowego, które winno być podpisane i zaopatrzone pieczęcią oraz znacznikiem stemplowym, wywiadu urzędowego i zobowiązania ponoszenia kosztów pielęgnacji, potwierdzonych przez Starostę Powiatowego, Magistrat wzgl. Komisariat Obwodowy w którym obwodzie chory ostatnio zamieszkiwał.

Po otrzymaniu zezwolenia na umieszczenie chorego w zakładzie winien być chory odstawiony przez konwojanta, posiadającego świadectwo konwoju (Geleitschein) z dokładnem opisem chorego.

Świadectwo konwoju należy wręczyć Dyrekcji zakładu, która poświadczca konwojantowi przyjęcie chorego.

Krotoszyn, dnia 22 listopada 1922 r.
Starosta 243

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 października 1922 r. w sprawie taryfy, według której związki ubogich na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego mają zwracać koszty utrzymania ubogich.

Na podstawie § 30 niemieckiej ustawy o miejscu zamieszkania pod względem wsparcia z dnia 6 czerwca 1880 r. (Dz. Ust. Związku Północno-Niemieckiego str. 360) z dnia 30 maja 1908 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 377), tudzież § 35 pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 8-go marca 1871 r. (Zbiór Ustaw pruskich str. 130.), oraz art. 1 i 2 ustęp I stawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dz. pr. (Dz. U. R. P. nr. 30, poz. 247 zarządza się co następuje:

§ 1.

Wysokość kosztów, które właściwy związek ubogich na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego winien zwrócić innemu związkowi ubogich na tym obszarze za wspieranie ubogich niezdolnych do pracy lub ubogich chorych, ustanawia się bez

względu na wiek ubogiego, jak następuje:

I. Za ubogich, umieszczonych w zakładach publicznych np. w szpitalach, w zakładach dla ułomnych, w przytuliskach, w ochronkach — dla których istnieją stawki za leczenie, zwraca się koszty według najniższych stawek, przewidzianych w odpowiednim zakładzie.

Koszty te obejmują także wydatki za żywienie, pielęgnowanie, pomoc lekarską, lekarstwa.

II. Za ubogich, leczonych w domu, względnie w zakładach prywatnych zwraca się koszty konieczne za pomoc lekarską, operacje, lekarstwa; oprócz tego zwraca się koszty konieczne za żywienie stosownie do zasad wymienionych niżej w punkcie III. Koszty za pomoc lekarską, operacje, lekarstwa oraz koszty za żywienie nie mogą przewyższać kosztów, podanych pod liczbą I.

III. Za wspieranie ubogich, nie podpadających ani pod punkt I. ani ani pod punkt II, zwraca się rzeczywiste koszty utrzymania, udowodnione stwierdzonymi rachunkami, przyczem związek ubogich nie może żądać od drugiego związku ubogich zwrotu większych kosztów, aniżeli sam ponosi przy wspieraniu potrzebujących pomocy ubogich z własnej gminy.

Kwoty zwracane za utrzymanie nie mogą jednak przewyższać najwyższych stawek, podanych poniżej według następujących trzech klas:

1. Do pierwszej klasy należą miasta liczące ponad 25 000 mieszkańców, najwyższa stawka wynosi 18 000 mk. miesięcznie czyli 600 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

2. Do klasy drugiej należą miejscowości liczące od 4000 do 25 000 mieszkańców, najwyższa stawka wynosi 15 000 mk. miesięcznie czyli 500 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

3. Do trzeciej klasy należą wszystkie inne miejscowości nie zaliczone do rodzaju miejscowości pod 1) i 2) wymienionych, najwyższa stawka wynosi 12 000 mk. miesięcznie czyli 400 mk. za dobę już rozpoczętą.

Przy stwierdzeniu liczby mieszkańców miarodajnym jest ostatni urzędowy spis ludności,

Kwoty wydatkowane na dostarczenie niezbędnej odzieży i bielizny winny być osobno zwrócone, o ile zostaną wykazane rachunkami.

§ 2.

Wysokość wsparcia na utrzymanie dla częściowo niezdolnych do pracy ubogich winno wynosić mniej niż stawki w par. 1 wymienione, zależnie od stopnia niezdolności do pracy, stwierdzonej przez lekarza, a najwyżej $\frac{3}{4}$ odpowiednich stawek podanych w par. 1 punkt III.

§ 3.

Tytułem kosztów pogrzebu winien Związek ubogich zwrócić innemu związkowi ubogich rzeczywiste koszty jakie powstają przy najskromniejszym pogrzebie. Wysokość tych kosztów musi być stwierdzona rachunkami i nie może przenosić wysokości trzykrotnego najwyższego miesięcznego wsparcia, udzielanego ubogim według zasad w punkcie III-im par. 1 wymienionych.

W miarę wzrostu drożyzny najwyższe stawki za utrzymanie podane w par. 1 punkt III, będą ulegały zmianie w $\frac{1}{10}$, którą ogłaszać będzie urząd wojewódzki w dzienniku urzędowym zgodnie z oznaczonym przez Główny Urząd Statystyczny wzrostem przeciętnych kosztów utrzymania.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1922 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra b. dz. pruskiej z dnia 21 września 1921 r. (Dz. U. M. b. dz. pr. nr. 29 poz. 189).

Minister Pracy i Opieki Społecznej.

L. Darowski. 228

Rozporządzenie wykonawcze

Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 r., w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniu w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych, (Dz. U. R. P. r. 1922 nr. 35 poz. 299) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wytwarzanie w kraju i sprowadzanie z zagranicy napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu jest wzbronione. Ogranicze-

Kwestjonariusze

w celu uzyskania, doręczenia lub zwolnienia
od służby wojskowej, względnie urlopowania
można nabyć:

w Administracji „Głosu“ Krotoszyn, Piastowska 24. T. 143.

Kalendarz Marjański

na rok 1923

z jarmarkami, kalendarz ścienny i kieszonkowy
wszystkie trzy wysyłam za nadesłaniem 600 mkp.
(w liście lub przekazem) franko w dom

W. Maćkowiak, Poznań-Traugutta 5

Otworzyliśmy

„ROLNIK”

w Koźmińcu

przy kościele ewangelickim

i prosimy uprzejmie o poparcie
naszego nowo-otworzonego
przedsiębiorstwa

☛ Płacimy najwyższe ceny dziennie. ☛

Z szacunkim

Rozbicki i Jędrzak.

Stare żelazo lane

w ładunkach wagonowych

kupuje po cenach dziennych
odlewnia w Kongresówce.

Zgłośz KATZ, BYDGOSZCZ,
Gdańska 49.

GOSPODARSTWO

72 mrg. budynki masywne z ży-
wym i martwym inwentarzem,
ziemia pszenna i konic. zaraz
na sprzedaż. — Gdzie? wskaże Admi-
nistracja Orędownika.

KON skórzany z biegunami, para trzewików
damskich nr. 38 na sprzedaż, ul. Kaliska 45.
parter na prawo.

Benzynę, naftę, wszelkie
oleje rafinowane jak: cen-
tryfugowe, maszynowe, mo-
torowe, cylindrowe oraz pa-
rafinowe dostarcza w więk-
szych ilościach z własnego
magazynu

„Naftolej“ lilija w Krotoszynie

ul. Kobylińska 4a — Telefon 112.

ŚLUBNE OBRĄCZKI

— złote — własnego wyrobu

POLECA

☛ po najniższych cenach ☛

EDWARD KLIMEK, Jubilar-
zegarmistrz

WSZELKIE REPARACJE ZEGARKÓW
WYKONUJE W WŁASNYM WARSZTACIE.

Torebki skórzane i alpakowe, łańcuszki do ze-
garków duble. Naszyjniki srebrne i alpakowe.
Łańcuszki do naszyjników srebrne, alpakowe i złote.

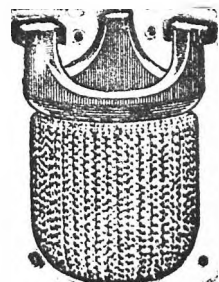
Teraz możemy oddać
zawsze ze składnicy,
każdą ilość

Cement — Portlandzki
dziegieć z węgla
lepnik — papę dachową
szplisz dachowy
wapno budowlane
i nawozowe
i t. d. i t. d.

BRACIA SCHLIEPER
Hurtownia materiałów
budowlanych

Bydgoszcz ul. Gdańska 99

Telefon 306. 361

Siatki do gazu
poleca hurtownie
WIELKOPOLSKA
CENTRALA
ŻARÓWEK

W. Tomaszewski i Ska

Poznan, Wi elka 8.
Telefon 1586.

cowników, podając ilość zapotrzebowania pracowników i to wedle zawodu i zarazem czas trwania pracy.

c) każdego przyjętego pracownika wedle nazwiska, wieku i zawodu.

Art. 2.

Niezastosowanie się do powyższych przepisów podlega w drodze administracyjnej grzywnie do 3000 mk.

Poznań, dnia 24 czerwca 1919 r.

Komisariat Naczelnej Rady Ludowej,

Adam Poszwiński, Dr. Laszewski,

W. Seyda.

234

Państwowa pożyczka złota.

Na mocy ustawy z dnia 20. 9. 22 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 z dnia 1. 10. 22 r. poz. 741 i 742) wypuszczona została

8% Państw. Pożyczka złota 1922 r. I. Emisji

z pięcioletnim terminem spłaty w ogólnej kwocie mkp. 15 miliardów i 15 milionów złotych polskich w odcinkach

opiewających na marki polskie łącznie na złote polskie po:

Mkp. 10000 i złp. w zlocie 10
„ 50000 i złp. w „ 50

Ponieważ część złotowa oblicza się obecnie po mkp. 1400,— zatem cena emisyjna wyżej podanych odcinków wynosi mkp. 24'000,— wzgl. 120.000,— połowa należności za subskrybowaną sumę może być wypłacona w 5% Pożyczce Długoterminowej lub Krótkoterminowej.

Dopuszczalne są zapisy ratałne, lecz tylko do dnia 15. 11. 22 r. przy czym przy zapisie musi się 20% ceny emisyjnej

II. rata do 15. 12. 22 r. 40% ceny emisyjnej

III. rata do 15. 1. 23 r. 10% ceny emisyjnej t. j. w terminie zamknięcia subskrypcji.

Sprzedaż będzie dokonywana do dnia 15 stycznia 1923 r. w Centralnej Kasie Państwowej, Kasach Skarbowych, Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej i Powiatowej Kasie Oszczędności.

W celu zainteresowania szerszego ogółu powyższą pożyczką Oddziały P. K. K. P. powierzą bankom prywatnym

swych rejonów placówki sprzedaży, jednakże te narazie przyjmują subskrypcję jedynie gotowizną bez spłat ratałnych oraz bez wpłat 5% Obligacjami Odrodzenia.

Za część złotową posiadacz otrzyma albo: a) ilość franków szwajcarskich na ile złotych opiewa obligacja b) tyle dolarów, ile wypadnie z przeliczenia sumy złotych na dolary, licząc po 0,193 dol. za 1 złoty c) ilość marek polsk. ile wypadnie podług kursu dolara w miesiącu poprzedzającym wykup. Te same zasady stosują się do kuponów.

Ze względu na powyższe dogodne warunki, wysokie oprocentowanie, każdy winien swe wolne fundusze lokować w 8% Państwowej Pożyczce złotej.

Dyrekcja Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Ostrowie.

Niżej podani stawili wniosek o wyjazd do Niemiec na stałe.

Benjamin Adolf Dobrzyca z familją
Stebane Marta Chachalnia

Krotoszyn, dnia 23 listopada 1922 r.

Starosta.

Dział ogłoszeniowy.

Dnia 30-go bm. o godzinie 3-iej popołudniu, odbędzie się w lokalu gościnnego pana Kaplickiego w Korytnicy przez niżej podpisanego wydzierżawienie połowania na terytorjum Korytnica -- licząc około 900 mrg. przez przetarg publiczny jednemu z trzech najwięcej dającymu. -- Warunki będą przy licytacji przedłożone. Przewodniczący połowania -- **Szcześniak.**

ZGUBIONO papiery wojskowe rocznik 1894 na nazwisko Jan Baran z Krotoszyna. -- Zwrócić należy pod powyższy adres.

**Naprawy
motorów elektrycznych
--- dynamo-maszyn ---**

wykunują
K. Gaertig i Sp. T. z o. p., Poznań
Oddział Pracowni Elektromechanicznych
ul. Półwiejska 35. -- Telefon 3584.

KUPNO DOMU

Poszukuje się do natychmiastowego kupna za gotówkę domu w dobrej okolicy położonego w miasteczku w lokalnym biurze.

Oferę uprasza się do

Spółki Lasowej Bydgoszcz
ul. Krakowska 4. -- Telefon 1762.

Tylko w składzie
zegarmistrzowska-jubilerskim

Andrzeja Biłińskiego

KROTOSZYN, -- UL. ZDUNOWSKA 2

w najtańszym źródle zegarek można nabywać obrączki
:- słabce, zegary, biżuterja i artykuły optyczne.

nie to nie tyczy się wyrobu spirytusu w ogólności i wytwarzanie wyższych procentowych napojów alkoholowych, przeznaczonych na eksport.

Piwo, zawierające do 2,5% alkoholu, co powinno być zaznaczone przez producenta na naczyniu, w którym wypuszcza się je w handel (anatak, butelka itp.) nie podlega ograniczeniom ustawy.

Przez fuzję w znaczeniu art. 3 ustawy rozumieć należy produkty, otrzymane przy destylacji spirytusu surowego, wypędzonego z materiałów zbożowych, okopowych i melasy, zawarte w destylacie jak domieszka do spirytusu etylowego.

§ 2.

Całkowity zakaz sprzedawania i podawania napojów alkoholowych, oprócz wypadków wymienionych w art. 7 ustawy, może nastąpić w danej gminie na zasadzie głosowania powszechnego. Głosowanie odbywa się na zasadach, obowiązujących przy wyborach do Sejmu. Głosowanie odbywa się na podstawie ostatnich list wyborczych do Sejmu. Zaskarżenie uchwały odbywa się w trybie, przewidzianym przez ustawę o wyborach do Sejmu.

§ 3.

O liczbie i rozmieszczeniu miejsc wyszynku, detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych decyduje właściwa komisja do walki z alkoholizmem (§§ 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia). Udzielanie koncesji na wyszynk, lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu (w województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim — do kompetencji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w województwach: pomorskim i polnańskim według dotychczas obowiązujących ustaw).

§ 4.

Konsumentem, w rozumieniu ustawy, jest każdy kupujący, czy to dla użycia na miejscu, czy też dla spożycia w domu.

§ 5.

Koncesja na wyszynk lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych dla miejsc szczególnie wymienionych w art. 7, punkty a), b), c), d), h) jako wyjątek od ogólnych zasad, może być udzielona do dnia 1 stycznia 1921 r., przed tym dniem nie mogą.

§ 6.

Wydawanie zarządzeń, wymienionych w art. 7 ust. punkty e—1) i g), należy do władzy administracyjnej I instancji, a wymienionych w punkcie —e2), do władzy administracyjnej II instancji.

§ 7.

Za niedozwoloną sprzedaż lub podawanie napojów alkoholowych właściciel zakładu odpowiada zawsze, personel pozostały tylko wtedy, gdy bezpośrednio przyczynił się do sprzedaży nielegalnej.

Postanowienia przedostatniego ustępu art. 7 ustawy mają zastosowanie w wypadkach wyraźnego i widocznego dla otoczenia stanu nietrzeźwości ewentualnie stwierdzonego przez lekarza.

Karze za doprowadzenie kogokolwiek do stanu nietrzeźwości podlega ten, kto go świadomie do tego stanu doprowadził.

Władze administracyjne, nakładające karę za powtórne przekroczenie niniejszej ustawy, zawiadamiają o tem właściwe władze skarbowe w celu zastosowania przepisu ustępu 3 art. 8 ustawy o cofnięciu koncesji.

Na zasadzie art. 9 ustawy karom, wyszczególnionym w art. 8 ustawy, podlegają poza właścicielem, względnie zarządcą i służbą, również ci wszyscy, którzy obchodzą przepisy ustawy przez spożywanie przyniesionych ze sobą napojów alkoholowych w miejscu i czasie zabronionym przez przepisy ustawy.

§ 8.

Przy władzach administracyjnych I i II instancji ustanawia się komisje do walki z alkoholizmem, w których skład wchodzi: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu 2 przedstawiciele samorządu (Sejmiku powiatowego względnie Rady powiatowej, Rady miejskiej w miastach wydzielonych) oraz 2 przedstawiciele organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem, ewentualnie zrzeszeń oświatowych lub współdzielczych.

§ 9.

Do zakresu kompetencji komisji wchodzi:

a) określenie liczby i rozmieszczenia miejsc sprzedaży detalicznej oraz wyszynku napojów alkoholowych (za podstawę obliczeń bierze się ludność całego powiatu, względnie miasta wydzielonego);

b) opiniowanie w sprawie kar administracyjnych. Orzeczenie karne władzy administracyjnej może nastąpić jedynie po otrzymaniu opinii komisji, przyczem opinia komisji w dosłownym odpisie winna być dołączona do rejestru karnego.

c) wyznaczenie delegatów swoich dla kontroli wykonywania przepisów ustawy oraz rozporządzeń na ich podstawie wydanych.

§ 10.

Komisje do walki z alkoholizmem przy władzach administracyjnych II instancji są instytucjami nadzorczymi dla komisji przy władzach administracyjnych I instancji oraz instancją odwoławczą dla orzeczeń komisji przy władzach administracyjnych I instancji.

Ostateczna decyzja w każdym razie należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Przy wykonywaniu swych czynności członkom komisji służą prawa urzędników państwowych.

§ 11.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegają karom, przewidzianym w art. 8 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 12.

Regulamin dla komisji do walki z alkoholizmem wydaje Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie wykonawcze z dnia 16 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 pozycja 650).

Minister Zdrowia Publicznego:
Choźko.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński.

Minister Skarbu:
Michalski.

Kurs dla kandydatek na akuszerki.

Najbliższy 12-miesięczny kurs dla kandydatek na akuszerki rozpocznie się w Poznaniu 1 kwietnia 1923 r.

Wniosek o przyjęcie do kursu należy stawić:

- a) w Poznaniu: do Starostwa Grodzkiego
- b) w Bydgoszczy: do Magistratu bydgoskiego
- c) pozatem do Starostwa powiatowego, w którego obwodzie zamieszkuje wnioskodawczyni.

Do wniosku dołączyć należy następujące papiery:

- 1) poświadczenie lekarza powiatowego o stanie zdrowia fizycznego i umysłowego,
- 2) poświadczenie policji miejscowej, iż wnioskodawczyni nadaje się do zawodu tego, że cieszy się dobrą opinią, nie była sądownie karana i że nie miała dzieci nieślubnych,
- 3) świadectwo chrztu lub urodzenia,
- 4) świadectwo powtórnego szczepienia ospy.

Zamężne kandydatki muszą pozatem dołączyć zezwolenie męża. Osoby liczące mniej lat 20 lub ponad lat 30, mogą tylko wyjątkowo za osobnem pozwoleniem uczestniczyć w kursie.

Kandydatki z Województwa Poznańskiego, która się zobowiążą w obwodzie wskazanym przez władzę administracyjną, wypełniać przez 3 lata obowiązki akuszerki-polożnej, płacąc za kurs 150 000 mkp. (sto pięćdziesiąt tysięcy mkp.); wszystkie inne 400 000 mkp. (czteryście tysięcy mkp.); kandydatki z poza Województwa Poznańskiego 600 000 mkp. (sześćset tysięcy mkp.), za co otrzymają pomieszczenie i utrzymanie III kl., a oprócz tego naukę.

Kandydatki pragnące otrzymać utrzymanie I-szej lub II-giej klasy, płacąc osobne wynagrodzenie; wysokość tego wynagrodzenia a ustanowi zakład.

Każda kandydatka winna posiadać własną bieliznę, ręczniki, pościel i narzędzia do jedzenia.

Przed przyjęciem do kursu odbędzie się egzamin z rachunków, czytania i pisania; szczególnie będzie się zważało, aby kandydatka władała językiem polskim w piśmie i w słowie. Kandydatkom nie posiadającym pod tym względem dostatecznych wiadomości, zaleca się, aż do tego czasu

wydoskonalić się w języku polskim, ewil. przez lekcje prywatne.

Kandydatki muszą się stawić 1-go marca 1923 o godzinie 9-tej przedpołudniem w Krajowej Klinice dla kobiet i szkole położnych w Poznaniu, ul. Polna 17, celem poddania się przed dyrektorem wymienionej kliniki egzaminowi wstępnemu, poczem rozstrzygnię się, czy kandydatka będzie na kurs przyjęta.

Po odbytych egzaminie wstępnym, wracając kandydatki do domu aż do 1-go kwietnia 1923. Na 1 kwietnia 1923 r. stawia się w Klinice wszystkie kandydatki, które egzamin wstępny złożyły i zostaną przez Starostwo Krajowe powołane na kurs.

Starostwo Krajowe zastrzega sobie jednakże prawo powołania na kurs tylko tych kandydatek, które będzie uważało za odpowiednie. 238

Poznań, dnia 11 listopada 1922 r.

Zastępca Starosty Krajowego.

Hubert.

Obwieszczenie.

Na mocy artykułu 1 Ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18 grudnia 1919 r. oraz paragraf 1 i 2 lit. a ustawy z dnia 11. 2. 1922 r. i paragraf 1 i 2 lit. a i 3 rozporządzenia Ministra pracy i opieki społecznej z dnia 1 kwietnia 1922 r. zarządzamy: czas sprzedaży towarów i otwarcia sklepów może w obrębie miasta Krotoszyna trwać do 10 godzin dziennie bez przymusowej przerwy w południe i to od godz. 8 1/2 rano do godz. 6 1/2 popołudniu. Otwarcie sklepów piekarskich oraz sprzedaż pieczywa może mieć miejsce od godz. 7 1/2 rano.

Ograniczenia czasu nie podlegają apteki i jodiodajnie.

Przełożeni wyżej wspomnianych przepisów karane będą w drodze sądowej grzywną do 5000 mk. lub aresztem do 3 miesięcy. 236

Krotoszyn, dnia 13 listopada 1922 r.

Urząd policyjny.

Klemczak.

Legitymacje na używanie rowerów

wystawiać będą od 1 grudnia 1922 r. urzędy policyjne i Komisaryjaty obwodowe w powiecie (nie Starostwo). Tam zatem odtąd winni się zwracać interesowane osoby po legitymacje na ro-

wery. Przytem przypomina się, że wniosek musi być odstepmowany na 200 mk. i podawać numer zoweru i markę fabryki z której pochodzi. 239

Krotoszyn, dnia 21 listopada 1922 r.

Starosta.

Zgłaszanie zapotrzebowania robotników w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy.

Ponieważ zdarzają się wypadki, że niektóre przedsiębiorstwa nie stosują się do obowiązujących w tej mierze przepisów, przypominam odnośnie rozporządzenie, które brzmi, jak następuje:

Rozporządzenie

o obowiązku zgłoszenia zapotrzebowania wszelkiej kategorii pracowników.

Art. 1.

Przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i posiadaciele ziemscy są obowiązani zgłaszać do biur pośrednictwa pracy:

- a) wszelkie wakujące miejsca z wyjątkiem miejsc dla terminatorów
- b) prace przejściowe, wymagając zatrudnienia większej liczby pr-

Dział nieurzędowy.

POZNAJ SIEBIE! POZNAJ INNYCH!

Przeznaczenie: zdrowie, wady, zdolności. Przebieg swój charakteryzuj pismem lub zainteresowanej osoby, zakomunikuj imię, rok i miesiąc urodzenia, ile osób najbliższej rodziny; na tych danych otrzymać od uznanego psychografologa SZYLLER-SZKOLNIKA (autora prac naukowych) listem poleconym naukową szczegółową analizę charakteru, określenie ważniejszych zdarzeń życiowych. Odpowiedzi na szczerze zadane pytania. Cenne wskazówki i rady. Do tego jeszcze najnowszy utwór Ch. Szyllera-Szkolnika o niewielką lekturę dla bogata książeczka „Tajemnica Powodzenia”. Rady, wskazówki uwagi, jak żyć, postępować, aby osiągnąć powodzenie, do broń, niezależność, zadowolenie i zwycięstwo przeciwstawić się losowi! Praca naukowa p. Szyllera-Szkolnika zaszczyconą niemożem odczyt i podziękowań w początych pismach krajowych i zagranicznych. Analizę wysłać się po otrzymaniu Mk. dwa tysiące wraz z książeczką. Jeżeli wzięć pod uwagę, że wykonanie analizy wymaga kilku godzin poważnej umysłowej pracy, kosztą ogłoszeń, pocztowe i t. p., wyżej oznaczon. suma nie może wydawać się zbyt wysoką. Dla badań osobistych przyjmuje od godziny 12-7 pp. Nadwyżką ciekawy treści książki. Katalog ilustrowany darmo. Na wysyłkę dołączyć znaczek pocztowy.

Adres: Psycho-grafolog SZYLLER-SZKOLNIK
Warszawa, Wydawnictwo „Świt” Piękna 25.